

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PIRMININKO PAVADUOTOJO ALGIRDO SYSO SVEIKINIMO ŽODIS

Gerbiami Konstitucinio Teismo teisėjai, svečiai!

Džiaugiuosi galėdamas šią dieną būti čia ir kartu su visais jumis paminėti Konstitucijos dieną. Kaip įstatymų leidžiamosios valdžios atstovas, norėčiau, kad Konstitucija būtų prisimenama ne tik priėmimo dieną, dar egzamine. Viliuosi, kad tokia proga surengtas minėjimas, – beje, jau dešimtas, – sulauks atgarsių ir Konstitucija neliks tik šios popietės užkulisiuose.

Atstovauju Lietuvos Respublikos Seimui, kurio vienas iš tikslų – tobulinti mūsų šalies įstatymus, iš kurių svarbiausias – Lietuvos Respublikos Konstitucija. Net ir mūsų, tautos atstovų, darbe ji yra privilegijuota ir išlaiko tam tikrą neliečiamybę kitų teisės aktų atžvilgiu. Turiu omenyje, kad Konstitucijos keitimas yra stipriai suvaržytas ne tik teisiškai bei techniškai, bet ir moraliniu požiūriu. Juk kiekvieną kartą, kai mums, Seimo nariams, atrodo, kad būtina keisti vieną ar kitą įstatymą, visada yra vertinama, ar būsimi pakeitimai atitinka Konstituciją, ar nekeičia joje įtvirtintų pamatinių vertybių ir nuostatų esmės bei prasmės. O tai parodo, kad Konstitucijos dvasia yra (ar bent jau turėtų būti) mūsų visos visuomenės pagrindas, ramstis ir atskaitos taškas.

Pats esu ne kartą atstovavęs Seimui Konstituciniame Teisme, taip pat esu ir savo iniciatyva kreipęsis į šią įstaigą. Ypač Konstitucinio Teismo ir Konstitucijos vaidmuo, mano manymu, sustiprėjo krizės laikotarpiu, kai Konstitucinio Teismo darbotvarkė buvo papildyta prašymais, susijusiais su Lietuvos žmonių gerovę sumenkinusiais teisės aktų pakeitimais. Net ir dabar, kai jau, atrodo, galime stebėti ekonominį augimą Lietuvoje, kai kurie paskelbiami nauji Konstitucinio Teismo nutarimai mums primena, kad mūsų šaliai sunkiu laikotarpiu ne visada sugebėjome tinkamai susidoroti su kilusiais sunkumais. Todėl daugumos politinė valia priimami sprendimai ne visada yra teisingi žmonių ir teisėti Konstitucijos atžvilgiu.

Galiu tik apgailestauti, kad Konstitucinis Teismas, kurio itin didelis darbo krūvis mums visiems yra žinomas, Lietuvos žmonėms svarbius sprendimus priima kur kas vėliau, nei mums visiems norėtųsi. Tačiau tai tik patvirtina, kad tai, ką daro Konstitucinis Teismas, t. y. vertina teisės aktų atitiktį Konstitucijai, reikalauja kruopštaus ir intensyvaus darbo. O tai vėlgi leidžia vienareikšmiškai suprasti, koks svarbus ir nedalomas tai yra teisės aktas – Konstitucija ir kad į šį teisės aktą žiūrėti pro pirštus ne tik kad negalima, bet ir gali būti itin skausminga net finansiniu požiūriu...

Baigdamas Lietuvos žmonėms ir Konstitucinio Teismo teisėjams, kurių priedermė yra „saugoti“ pagrindinį mūsų šalies įstatymą, norėčiau palinkėti išlikti „dvasingiems“ Konstitucijos atžvilgiu, nes, kaip Konstitucinis Teismas pasakė viename iš savo nutarimų, „Konstitucijos raidės negalima aiškinti ar taikyti taip, kad būtų paneigiama Konstitucijos dvasia“.

Ačiū. Sėkmės jums!